

faa som nogen stærk Fordring, at det nødvendigt skulde være en Apotheker eller en Mand, der var i Besiddelse af egenlig kemisk Dannelse, hvem Tilfynet kom til at paahvile. Jeg forudsætter, at man i store Byer som f. Ex. i Kjøbenhavn, hvor Antallet af disse Mænd jo vil være stort, naturligt vil søge blandt disse Mænd at skaffe sig Kræfter af forskjellig Slags, nogle, som have Kjendskab til en Slags Varer, andre, som have Kjendskab til en anden Slags Varer, og endelig ogsaa nogle, som ere fuldt uddannede Kemikere. Noget Analogt kan man ogsaa tænke sig iværksat i de større Kjøbstæder, hvor der er flere at vælge imellem. Ogsaa der kan det være godt at have en noget blandet Sammensætning af det fagtyndige Stjøn, saaledes at man har en Mand, der har Kundskab i en Retning og en anden i en anden Retning. Men i de mindre Kjøbstæder, hvor der kun bliver Spørgsmaal om een Mand, mener jeg, at man saa vidt muligt maa søge Mænd, som have praktisk Kjendskab til Varer. Svad angaar Spørgsmaalet om Udgifterne, har det ganske vist været Meningen, at Beløbet hertil skulde være en Repartitions-gjenstand, saaledes som Ordene ogsaa nærmest medføre, men det er jo et af de Punkter, hvor man — for mit Vedkommende i det Mindste — let kan komme til Enighed, da jeg ikke lægger nogen særdeles Vægt paa, at det netop sker paa den Maade, her er foreslaaet, og i alt Fald hører Ordningen af dette Anliggende til de mindre Detailpunkter, som jeg antager, man kunde forbeholde Forhandlingen med et eventuelt Udvalg.

For saa vidt der har været reist Spørgsmaal, om den i § 1 omtalte Liste over Varer, som skulde være Gjenstand for den stadige Undersøgelse, var fuldstændig, eller om der ikke var andre Vareforter, der burde medtages, skal jeg dertil bemærke, ligesom jeg flere Gange i disse Par Ord, som jeg har sagt, har havt Leilighed til, at jeg fra mit Standpunkt ikke kan have Noget imod Medtagelse af flere Varer, og saaledes ikke kan have Noget imod, at man medtager Smør. Jeg har kun ment, at man maatte begrænse sig, fordi de Kræfter, der staa til Raadighed, maa forudsættes at blive faa. Der er for Resten en Bestemmelse i Paragrafen, nemlig i 3die Stykke, som aabner en Udsigt til paa de enkelte Steder at forøge Listen. Der er jo ikke Noget i Veien for, at det ved Sundhedsvedtægten for de enkelte Kommuner kan bestemmes, at flere Artikler end de, der ere nævnte i første Stykke af § 1, skulle indbrages under den stadige Undersøgelse. Jeg vil iøvrigt gjerne indrømme, at der maaske, hvis man overhovedet vil medtage Smør, ikke var Anledning til at henvise det til Sundhedsvedtægterne, thi det er en saa almindelig forekommende Artikel, at Trangen til Undersøgelse i den Retning sagtens ikke vilde være større i den ene Kommune end i den anden. Det vil omtrent

være det Samme i alle Kommuner, og hvis det derfor maatte være Thingets Flertals Mening, at Smør burde medtages blandt disse Gjenstande, vilde jeg anse det for rettest, at denne Artikel blev sat ind i første Stykke af § 1. Derimod er der andre Gjenstande, som jeg tror netop mest passende kunde rammes af Bestemmelserne i 3die Stykke, fordi det er Ting, hvor jeg mener, at der ikke er Anledning til Undersøgelse alle Vegne, men kun paa enkelte Steder, og saaledes navnlig i de store Byer. Dertil regner jeg Vin, idet jeg antager, dels at Vinforfalskning, som vistnok gaar for sig i stort Omfang, er indskrænket væsentlig til Kjøbenhavn eller de store Kjøbstæder, og dernæst ogsaa maa gjøre opmærksom paa, at det at efterse Vinforfalskning, er en af de vanskeligere Opgaver. Medens der i mange af de andre Tilfælde kun kræves faa og simple kemiske Kundskaber for at foretage de Prøver, som sigte til at oplyse, om Forfalskning er foregaaet eller ikke, saa hører jo disse Prøvers Foretagelse med Hensyn til Vin til de mere komplicerede, saaledes at det ikke er at vente, at man lettelig vil kunne faae Jolk, der endogsaa kunne gjøre de første Skridt til en saadan Undersøgelse med nogen Sagtyndighed i de mindre Kommuner. Derimod er der, som De ville se, i Lovforslaget aabnet en fuldstændig Udgang til, at det kan ske i de større Kommuner. Det kan sættes ind i Sundhedsvedtægten, og saa vil altsaa denne Artikel der blive Gjenstand for stadig Undersøgelse lige som de andre.

Det er mig selvfølgelig, som det vistnok ogsaa vil være de Herrer ved Gjennemlæsning af Motiverne, indlysende, at den vanskeligste Bestemmelse i Lovforslaget er § 5, der omhandler Tilfyn med Kjøb. Der staa jo vistnok Sagen saaledes, at, naar man tænkte sig § 5 borte, saaledes altsaa, at der med Hensyn til Kjøb ikke fandt anden Undersøgelse Sted end den, der finder Sted med Hensyn til de andre Ting, og som altsaa kun bestaar i, at den vedkommende Artikel undersøges i Udsalgsstederne, hvor den forefindes i den Tilstand, hvori den salubes til Publikum, maa det erkendes, at en saadan Kontrol vil betyde meget lidt, overordentlig lidt og navnlig ikke afgiver nogen væsentlig Betyggelse i saniter Henseende. Naar der nemlig er hængaet nogen Tid siden Slagtingen, naar Kjødet har været underkastet den sædvanlige Behandling, er blevet ubhugget og endelig spredt ud for alle Vinde, — om jeg maa udtrykke mig saaledes — naar man kun faar et enkelt Stykke af et enkelt Parti af Dyret at se, men ikke det Øvrige, saa kan man ikke danne sig nogen fornuftig og begrundet Mening om, hvorvidt det Dyr virkelig har lidt af en Sygdom, som kunde gjøre Nydelsen af dets Kjøb skadelig. Det kan man ikke ved blot i en Butik at se et enkelt afhugget Stykke af Dyret. Skal man have nogen Me-